

Чи необхідно застосовувати на господарській одиниці РРО ФОП платнику ЄП , яка здійснює реалізацію супутніх товарів за готівку, а технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, в безготівковій формі шляхом внесення готівки через установи банку?

ЗІР, категорія 109.02

Відповідно до п. 296.10 ст. 296 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) не застосовуються, зокрема платниками єдиного податку другої – четвертої груп (фізичні особи – підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1000000 гривень застосування РРО для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

Норми п. 296.10 ст. 296 ПКУ не поширюються на платників єдиного податку, які здійснюють реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту.

Статтею 2 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265) передбачено, що термін «технічно складні побутові товари, що підлягають гарантійному ремонту» для цілей Закону № 265 вживається у значенні, наведеному в Законі України від 12 травня 1991 року № 1023-XII «Про захист прав споживачів» із змінами та доповненнями.

Постановою Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 року № 231 (далі – Постанова № 231) затверджено перелік груп технічно складних побутових товарів, які підлягають гарантійному ремонту (обслуговуванню) або гарантійній заміні, в цілях застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Відповідно до ст. 2 Закону № 265 місце проведення розрахунків – місце, де здійснюються розрахунки із покупцем за продані товари (надані послуги) та зберігаються отримані за реалізовані товари (надані послуги) готівкові кошти, а також місце отримання покупцем попередньо оплачених товарів (послуг) із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо.

При цьому абзацом четвертим ст. 2 Закону № 265 встановлено, що розрахункова операція – це приймання від покупця готівкових коштів, платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо за місцем реалізації товарів (послуг), видача готівкових коштів за повернутий покупцем товар (ненадану послугу), а у разі застосування банківської платіжної картки – оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товар (послуг) банком покупця або, у разі повернення товару (відмови від послуги), оформлення розрахункових документів щодо перерахування коштів у банк покупця.

Згідно з ст. 3 Закону № 265 суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг зобов'язані, зокрема проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО з роздрукуванням відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій.

Згідно з п. 12 ст. 9 Закону № 265 реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються якщо в місці отримання товарів (надання послуг) операції з розрахунків у готівковій формі не здійснюються (оптова торгівля тощо).

Враховуючи викладене, у разі проведення розрахунків між суб'єктами господарювання у безготівковій формі, а саме при переказі коштів з розрахункового рахунка суб'єкта господарювання, який отримує товари, роботи (послуги), на розрахунковий рахунок постачальника товару, робіт (послуг) згідно з рахунком-фактурою, договором тощо, реєстратори розрахункових операцій не застосовується.

Отже, якщо фізична особа – підприємець є платником єдиного податку та здійснює продаж технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, то такий підприємець застосовує реєстратор розрахункових операцій під час продажу всіх наявних на господарському об'єкті товарів, а не лише технічно складних товарів.

Також слід зазначити, якщо фізична особа – підприємець – платник єдиного податку здійснює реалізацію технічно складних побутових товарів, які підлягають гарантійному ремонту лише в одній із господарських одиниць, то така особа зобов'язана проводити розрахункові операції за однаковим порядком на усіх своїх господарських одиницях, зокрема застосовувати реєстратори розрахункових операцій незалежно від асортименту товарів на інших господарських одиницях, оскільки законодавством передбачені вимоги до платника податків – суб'єкта господарювання, а не до його структурних підрозділів.